

برورش فکر

پا فکر تحلیل شیوه ای الامور

پایه فکر و اندیشه نیز گنجان
کارها آشکار میگردند.

علی علیه السلام

۵۰۰

سر انسایت

اسان اذیفیر تایلات یا جیوانهم سینکی و از هیات دارد، ملتفه ای که آدمی اذیویان
حدا یکردد، مرد تخلیل است، مردی که بر اساس متنقل خواسته ای خود را مدل میخواهد
باشد، غرزا انسایت را تحویل میگیرد، بر همین اساس است که دانشمندان فعل میر انساین
را بعروی فکر و خوده او قرارداده اند، روی این اصل بتوان جنین استنباط کرده، که این فکر
اسان انس پنهان لایز ال فکر یعنی هر مند باشد، انسایت او کاملتر خواهد بود.
حوالت نهادگان همه یکسان نیستند، برخی از آنان ساده و روشن است و سیاری از آنها
دووار و بوجده است، همانطوری که سالیخت در اسی یکش فکر حل و اسان میگردد
مشکلات زندگی هم بیانند فکر و امقل است، یا بد کوشش کرد که در حوادث دولتی و درجن ثبات
و کلیات ازبروی فکر استفاده کنند، نهادگان ماقرین و قبیل باشد.

گفت در دنیا موج بدری مکان قادر بحر کت نیست و در اولین قرست دینه فرقی
خواهد بود، افرادی هم که از دوی فکر کار نمیگشند، در طوفانهای دستگی بال امراء
من شود.

برای دینهای عذر بازه از کرد کی سلکر گرد آشناشون، بیدان و مربیان اجتماع
یخای ایشک کو «کان دا وادار باطاعتی کرد کور کورانه گشته» خوب است از احسان و روزان گود کنی
روشی دا اندیاب گشته که کود کانه ادا خود را، با فکر خودشان پیما گشته، و بیهوده دیگر مشک
بحنود و بز آیند.

اگر کود کی دا پندراج عادت بعند که درست فکر گشته، و اقتدار خلط را از هنر خود

برآید، و پیچای اینکه متل اولم و نسایع خادس باشد، سرفوته خوبی را بازگزین
داند خوده تهیین کرد، پس از گذشت مدتی، اینکه نهانق از بینکر خاد، گردید، با این خوده ای
از بینکر گرفتار احوالات ناکش و نهاده است، چه دلیس است که الاترین مشکل زندگی بیاری
فکر و اندیشه قابل حل خواهد بود، خود را در گذرا که ارادی بوده اند که، مشکلات آنها بسی
و دشوار شریوه است، ولی همین سر دان با اینکه بیندست فکری و اراده اداء مبارزه دانندیم
داده، بر گرفتاریها بپروردشاند.

در بر این آن علم اشخاصی هم هست که اس از آنکه تذکر صحیح هستند، هر موضوع داشته
نگاه میگشند، و میتوانند باعماق حوادث نهادگشند، نویخته تائیه و گران خواهند گرفت،
آنکار خود را تغیر میبخند و قنی اسمیم من گیرند تقدیسا اندان بقدی سخن و خام است، که بالدیک
نمایکر، تغیر میخوند، اختر اس ار اولو خلط باشد من بینمیزد، ایستگو افرا علاوه این ایشکه مورد
اعتماده بگزگز این ببلواته باشد، اسولا دادگی موافقین سیستان بخواهند

روز پیروزی

مشکلات زندگی از قبل فقر، سواری و شکست در احصار افراد خاصی نیست؛ برعای خوده
مسایند، خوشبختها کسانی هستند که با فکر قوی و در بر این آنام استنامت نهاده، با تذکر
دقیقاً دروش و صحیح را پیدا می‌کنند، این عدم حقیقت زندگی را درک کرد، میدانند
بیکوئه اندگ را دادگی کنند.

کسانی که که که خود را بپنهانند، هر قدر جم که دارای استنادهای دارند، باران میگشند
بر اینه تقدیسا باریکی که آن را نهادن بمعنی خود را بخواهند خود را بله کرد، از دیگران اند
انسان هم که بخواهد خود را بله مرتفع سعادت بیساند، بجهود است از راه فکر جلسی
ظریق گشته.

انسان وقتی از نیروی عقل برخودار شود، من یواند بیان و عمیقات و واقعیات فرقی
گذشت، یادی دوچرخ بینانه بخواهند نگاه گشته.

و بفتح شریع افراد کسانی هستند که از فکر و تفکر سر و روم هیا اند، تمام افرادی که بتوی
دچار مرمومیت شده اند، از کسانی هستند که از نیروی عقل استفاده نکرده بوده اند.

ملت عای قبیر آنای نیستند که غافل اتفاق دکانل باشند، بلکه کشوهایی عقبه اده هستند
که افراد آن گشوده داده اند اندیشه ای و سالمی نیاشند.

علی علیه السلام درین حاله بیفرماید، نهه بال تذکر قلبک و پیش بال اندیبه و تذکر دل خود
را بیداد گردان، یعنی افرادی که از فکر و اندیشه استفاده نمی‌کنند، هماند کسانی هستند که
جواب پرسشی فرد و دلنه و از حوادث روز گزار الملاع ندادند، استعداد گران میگشند

(جیهه دهیم ۷۶)

روح آزادی و مساواتی که اسلام، به بشریت تمدیده بوده، را و اسکان نماده، مردمهای سوهوهٔ طبقاتی دا برداره عرکسی در هر طبقهٔ وصفان قرار دارد، پتواند، طبق این اند و داشتنگی خود، هر منصب و مقام را که میخواهد، حکومت، وزارت، امنیت، دلایل، حبشه، و دیگران را باغل سیاست و حقوقی و اجتماعی و اداری بوده و ما با خاطر و همایش اخشار، از افراد کرسی‌های طاریخی دربارهٔ خود آنها خودداره بینهایم و از شماره‌ای قسم دوچ آزادی‌های انسان را مورد بحث قرار می‌گیریم.

(پایهٔ اصل ۴۲)

دا دریابد و می‌شناسیم و مطالعه عمیق باعیت آن اسلام و نقش آن و دروش و نظام روابط اجتماعی را بین مجموعه‌های خود را در این جو انتساباتی دریابد بلکه پرسنده تجسس تأثیر شخصیت‌های مشهور را باقی، مقابله خود را تبیه می‌دهد. اواز خصوصیات جامعهٔ خود بیخبر است و سیاست‌های اخلاقی افراد با انسان واقع را نسبیت دارد.

اگر گز متوجه نیست که تعداد محتشم منهای راهان غرب چگونه جوانان فربی را مسرد گردان صاخته است.

اوه عین عای آواره و مبتلا آمریکا را ببینید و اگر مستائب‌البستهای عربیان فرانسه را، و اگر هم از وجود چنین بدجایی از آگاهی‌اش متعجب‌باشد که همه‌ی آنها بعلت عدم وجود یا تسبیح فکری و اخلاقی صحیح و زنده در خوب است.

(خودروشکری) اما از گرانش نسل جوان و شذفک از واقعی بهذهب و روحانیت سخت کلاهه است و این پر تصریح اسلام در مان روشنگر از امور مکانی و میانه و میان افرادی دفع می‌برد چون نمیتواند این واقعیت عینی داشته باشد شد دلایل یوچ میتراند و ادعائیانه عات چنین گرایشی تهی‌خس کردن از جوانان است، در ایکفس گردان واقعی است، او که نه میتواند درست بیان نمایند و نه بگویی فکری مشخصی دارد، و اوست که باید در فکر «مالحه‌خود باشد و دنبولات نسبت، یکدندگی و خودروشکری بیملو اما از دهن خود لایکند.

(پایهٔ اصل ۶۳)

بالنوع گویا گروه افراد ملت خارا تغییر نموده، آنان را بخواهی نازف و بیرند. دد جای دیگری از نفع البلاعه بی‌غماید؛ بالشکر تتجلى غیاھب الامری بمنی ای ایاری ذکر و اندیشه بی‌بیجهد گیوهای سوادت نهادگی اطلاع پیدا کرده، بر حل مشکلات نواندش، پناه این یکی از وظایف حساس بدران و عربیان اجتماع اینست؛ گلدار بر ورش فکری نسل جوان سعی بخیغ نمایند؛ و ترجمه «انشة باشند، که بروزی چشمی بنهای ای معاویت‌المراد اجتماع را تأمین نمایند»، بلکه بموازنات سلامت و تهدیشی تن، حیا است کوشش کرد که فکر و عقل افراد فخر تقویت کردد، و از آنجهه که نیروی خود را فکر و اغبل و ناتوان نمایارد، جلو گیری بسیل آورد.